

نویسنده: م. ک. بهادر اکمار «M.K.Bhadrakumar» .
منبع و تاریخ نشر: اندیا پانچیلا «2026-04-09» .
برگردان: پوهندوی دوکتور سیدحسام «مل» .

آتش بس در جنگ ایران و آمریکا شکننده است

The truce in US' Iran war is fragile

له بیروت خُخه لوگی داسرایلو د هوایی بریدونو وروسته پورته کیروی، بیروت، د اپریل ۸،

گزارش تاس با دیت لاین اسلام آباد چند ساعت پیش تأیید کرد که مذاکرات ایالات متحده و ایران روز شنبه در هتل سرنا در این شهر برگزار خواهد شد «و انتظار می رود چند روز طول بکشد». اشتباه باور نکردنی سفر نخست وزیر نارندرا مودی به اسرائیل تنها دو روز

قبل از حمله وحشیانه ایالات متحده و اسرائیل به ایران، به نفع دیپلماسی پاکستان تمام شد، دیپلماسی‌ای که از آن زمان در سیاست غرب آسیا رو به افزایش بوده است.

این آخر هفته با حضور این کشور در صحنه مرکزی دیپلماسی بین‌المللی به عنوان میانجی اصلی آتش‌بس ایالات متحده و ایران که قرار است منجر به اولین مذاکرات سیاسی سطح بالابین ایالات متحده و ایران از زمان انقلاب اسلامی (۱۹۷۹) شود، به اوج خود می‌رسد.

این رویداد برجسته دیگری در دیپلماسی بین‌المللی پاکستان پس از تسهیل تنش‌زدایی چین و آمریکا در ۵۵ سال پیش است. پاکستان با نادیده گرفتن اظهارات تحقیرآمیز مقامات ارشد و سخنگویان نخبگان حاکم در دهلی در مورد نقش پاکستان که رهبران اسلام‌آباد را با القابی مانند «دلال»، «پستچی»، «پیک» و غیره تحقیر می‌کردند، با زیرکی از دری که مودی با سفر بی‌موقع خود به اسرائیل، معصومانه باز کرده بود، عبور کرد تا در نقش بعید «ویشواگورو» (رهبر جهان) وارد گرداب جنگ در خلیج فارس شود.

به هر حال، آتش‌بس ایالات متحده و ایران شکننده و پر از تناقض به نظر می‌رسد. اما مسلماً، تلاش کردن و شکست خوردن بهتر از هرگز تلاش نکردن است. نقل قول معروف ساموئل بکت، شاعر و نمایشنامه‌نویس ایرلندی، در مورد ترک جنگ به ذهن خطور می‌کند: «هرگز تلاش کردن، هرگز شکست خوردن. مهم نیست. دوباره تلاش کن. دوباره شکست بخور. بهتر شکست بخور.»

تناقضات در سناریوی فعلی بدون اراده سیاسی قاطع در کاخ سفید برای پایان دادن به جنگ، به راحتی قابل حل نیستند. برای ترامپ، توافق با شرایط ایران، مانند یک داروی تلخ است، اما منطق جنگ به علاوه طوفان‌های فزاینده در سیاست ایالات متحده با نزدیک شدن به انتخابات میان‌دوره‌ای، هیچ جایگزین واقعی جز مذاکره برای او باقی نمی‌گذارد.

ممکن است به نظر برسد که تحریم‌های ایالات متحده مانع اصلی برای یک توافق هستند. در واقع اینطور نیست. البته، این حداقل غیرقابل کاهش برای تهران است. اما حداقل یک بار، در ۲۷ ژوئیه سال گذشته، در زمینه اولین حمله آمریکا به سایت‌های هسته‌ای ایران، خود ترامپ نوشته بود: «در چند روز گذشته، من روی حذف احتمالی تحریم‌ها و موارد دیگر کار می‌کردم که می‌توانست شانس بسیار بهتری برای بهبودی کامل، سریع و کامل ایران فراهم کند.» (به گزارش سرویس تحقیقاتی کنگره ایالات متحده با عنوان «تحریم‌های ایالات متحده علیه ایران» مورخ ۱۹ آگوست ۲۰۲۵ مراجعه کنید).

دوباره، بلافاصله پس از اعلام آتش‌بس فعلی در روز دوشنبه، ترامپ اعلام کرد که واشنگتن در حال مذاکره با ایرانیان در مورد کاهش تعرفه‌ها و تحریم‌ها است. ترامپ در پلتفرم رسانه اجتماعی خود، Truth Social، به آنچه که قبلاً در مذاکرات ژنو مورد توافق قرار گرفته بود، اشاره کرد: «ایالات متحده، با همکاری ایران، تمام «گرد و غبار»

هسته‌ای دفن شده در اعماق زمین را کشف و حذف خواهد کرد.» (به متن مصاحبه وزیر امور خارجه عمان با CBS News، 27 فوریه 2026 مراجعه کنید)

به گفته ترامپ، این مواد هسته‌ای «اکنون تحت نظارت دقیق ماهواره‌ای است و از تاریخ حمله به هیچ چیز دست نزده است.»

در واقع، به طور متناقضی، مسئله هسته‌ای ایران عملاً از طریق مذاکرات از قبل حل شده بود، زمانی که ترامپ جنگ را آغاز کرد.

مسلماً، ترامپ از آن زمان اعلامیه دیگری منتشر کرد مبنی بر اینکه ایالات متحده 50٪ تعرفه واردات بر کالاها از هر کشوری که به ایران سلاح نظامی ارائه میدهد، اعمال خواهد کرد. در این زمینه هیچ استثنا یا معافیتی وجود نخواهد داشت. اما این الگویی از جنگ دیگری است که ترامپ در حال انجام آن است - تسلیحاتی کردن تعرفه‌ها در تجارت. روسیه و چین، که احتمالاً به ایران کمک نظامی می‌کنند، منصرف نخواهند شد. آنچه ارتش ایران واقعاً به آن نیاز دارد، فناوری برای حفظ قابلیت بازدارندگی موشک‌های خود و افزایش قابلیت‌های دفاع هوایی و داده‌های حیاتی اطلاعاتی است.

به نظر من، پیچیده‌ترین مسئله در طرح ده ماده‌ای تهران برای پایان دادن به جنگ، درخواست آن برای پایان دادن به جنگ در تمام جبهه‌ها، از جمله عملیات نظامی اسرائیل علیه حزب‌الله در لبنان است. از سوی دیگر، اسرائیل، در حالی که ظاهراً از پیشنهاد آتش‌بس ترامپ استقبال می‌کند، این شرط را اضافه کرده است که عملیات نظامی‌اش در لبنان ادامه خواهد یافت.

این یک «نقض توافق» بالقوه است. اسرائیل روز چهارشنبه حملات خود را در لبنان تشدید کرده و بدون هشدار قبلی چندین منطقه تجاری و مسکونی در بیروت را هدف قرار داده است که در آن حداقل «۱۸۲» نفر کشته و صدها نفر زخمی شده‌اند. این یکی از مرگبارترین روزهای تجاوز اسرائیل بود.

همانطور که پیش‌بینی می‌شد، واکنش ایران قاطع بوده است. سردار سید مجید موسوی، فرمانده هوافضای سپاه پاسداران، اظهار داشت: «تجاوز به لبنان، تجاوز به ایران است.» او اعلام کرد که سپاه پاسداران در حال آماده‌سازی «پاسخی سنگین» است. در همین حال، گزارش شده است که تهران تنگه هرمز را بسته و همچنین به خط لوله شرق - غرب عربستان سعودی که بندر ینبع دریای سرخ را به تأسیسات نفتی مرتبط با شرکت‌های نفتی آمریکایی متصل می‌کند، حمله کرده است. بسته شدن تنگه هرمز فشار تازه‌ای را بر ترامپ وارد می‌کند. (به وبلاگ من با عنوان «هیچ راه حل نظامی برای تنگه هرمز وجود ندارد»، ایندین پانچ‌لاین، ۳ مارس ۲۰۲۶ مراجعه کنید) سوال بزرگ این است که آیا او مایل یا قادر به مهار اسرائیل است، که البته آزمون نهایی دوام پیشنهاد آتش‌بس ترامپ است. در واقع، اسرائیل تا زمانی که ایران به یک «دولت شکست‌خورده» تبدیل نشود، با پایان جنگ مخالف است. دلیل این امر این است که، اول و مهمتر از همه، اسرائیل نگران

«کار ناتمام» توانایی موشکی ایران است. دوم، سیستم عوارض تهران در تنگه هرمز همچنین یک منبع درآمد است که قادر به ایجاد درآمد از محل عوارض حدود ۶۴ میلیارد دلار است، که به همراه ۱۰۰ میلیارد دلار با فروش نفت و گاز به یوان چین (که به جای دلار آمریکا به یوان چین تسویه می‌شود) می‌تواند تولید ناخالص داخلی ایران را حدود یک پنجم افزایش دهد - جدا از تغییر شکل بازارهای جهانی انرژی. سوم، از نظر ژئوپلیتیکی، لاف و گزاف اسرائیل مبنی بر اینکه در دو سه سال گذشته گروه‌های مقاومت را شکست داده، اکنون پوچ و بی‌اساس از آب درآمده است، زیرا حزب‌الله دوباره به حملات موشکی جسورانه‌تری علیه اسرائیل روی آورده است. چهارم، نتانیا هو در انتخابات پارلمانی آینده اسرائیل با سوالات سختی در مورد دستاوردهای جنگ علیه ایران و همچنین میزان تقصیر خود در حملات ۷ اکتبر ۲۰۲۳ حماس روبرو خواهد شد؛ و در نهایت، اگر صلح برقرار شود، اسرائیل ناگزیر با سونا می‌افکار عمومی بین‌المللی مواجه خواهد شد که خواستار حل مسئله فلسطین، علت اصلی بحران خاورمیانه، هستند و این با پروژه صهیونیستی اسرائیل بزرگ در تضاد است.

----- **با تقدیم احترام «2026-04-16»** -----

.....